

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 022015 18 Кж
Бања Лука, 31.05.2018. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Горане Микеш као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог А.Р., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383 а) став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 12 0 К 022015 18 Кв 2 од 23.05.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 31.05.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог А.Р. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 12 0 К 022015 18 Кв 2 од 23.05.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 12 0 К 022015 18 Кв 2 од 23.05.2018. године против оптуженог А.Р., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383 а) став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), продужен је притвор након потврђивања оптужнице из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац Ј.Ј., адвокат из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине или да се изрекну мјере забране или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Првостепени суд оправдано прихвата да постоји основана сумња, коју жалба и не оспорава, да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет, која је утврђена потврђивањем оптужнице, а која произилази из доказа који су уз њу приложени.

Што се тиче разлога за продужење притвора побијано рјешење правилно цијени околности да је оптужени напустио своје пребивалиште одмах након извршења кривичног дјела и отишао у СР Њ., а касније у Ц.Г. гдје се настанио, запослио, засновао породицу и да је лишен слободе тек након десет година од извршења кривичног дјела по међународној потјерници и екстрадиран у БиХ. Осим тога ове околности правилно се доводе у везу са чињеницом да оптужени сво то вријеме није долазио у Т. код родитеља и да је знао да се против њега води кривични поступак јер га је полиција тражила код родитеља на адреси у Т., а да се он није одазвао на позив нити се јављао органима гоњења, што додатно учвршћује закључак о постојању опасности од бјекства. Оправдано се овакво понашање цијени као бјекство и на основу свих тих околности изводи закључак како и даље постоји опасност од бјекства оптуженог.

Зато нису основани супротни жалбени наводи који се заснивају на тези како оптужени више нема намјеру напуштати Т. у које су му се доселили супруга и двоје дјеце. Код чињенице да се он није добровољно јавио органима гоњења већ је екстрадиран након лишавања слободе по потјерници неоснована је и тврдња жалбе како је само сазнање да се води истрага довољно превентивно утицало на њега па да нема опасности од бјекства.

Овим су испуњени услови за продужење притвора на основу члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Код оваквог стања ствари оправдано првостепени суд закључује како је мјера притвора неопходна и зато се њена сврха не може постићи одређивањем мјера забране, као што то жалба браниоца неосновано предлаже.

С обзиром да није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка, коју жалба браниоца наводи али је не одређује, а да је чињенично стање правилно утврђено, ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Горана Микеш

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић